

РЕШЕНИЕ

№ 11942

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1687** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 214 от 16. 01. 2025 г. по НАХД № 12814 / 2024 г., Софийски районен съд, НО, 147 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 769007-F753342 / 09. 05. 2024 г., издадено от началник на отдел Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП, с което на „ОМВ България“ ООД, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл. 185, ал. 5, вр. ал. 4, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на „ОМВ България“ ООД, в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноските по делото за двете инстанции.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на въззивния съд. Установено е, че на 11. 01. 2024 г. в 10.30 часа при извършена проверка от служители на ТД на НАП С., в търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от „ОМВ България” ООД, разчетената касова наличност от осъществените продажби от въведеното в обекта фискално устройство, е в размер на 0,00 лв., а фактическата наличност установена при проверката в брой, е в размер на 2129,72 лв. Установената разлика в касовата наличност е в размер на (+)2129,72 лв. и представлява въвеждане на пари в касата, които не са отразени чрез функция „Служебно въведени“ на фискалното устройство.

Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка, като на 26. 01. 2024 г. е съставен АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на упълномощено лице, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 г. на МФ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 769007-F753342 / 09. 05. 2024 г., от началник сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Оспореното НП е издадено от компетентен орган. На основание чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, актовете за нарушение се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената Заповед № ЗЦУ-384 / 75. 02. 2024 г. на изпълнителния директор на НАП, началник сектор „Оперативни дейности“ е оправомощен да издава НП за нарушения на чл. 185 от ЗДДС.

Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата

наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази.

В случая е наказано дружеството, стопанисващо обекта, като отговорността на юридическото лице е безвиновна и обективна. Също така, без значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е дали се касае за грешка при отразяването на сумите.

Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в подписването на АУАН само от едни свидетел.

Касаторът неправилно цитира разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, съгласно която при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него.

В конкретния случай, видно от приложения протокол от проверката, че подписалият акта свидетел А. Д. е присъствал при установяването на нарушението, поради което е достатъчен и само един свидетел.

Неоснователни са и доводите свързани с размера на санкцията. С процесното НП е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., докато в закона минималния размер при условията на повторност, какъвто е настоящия случай е 2000 лв. В случая действително е налице нарушение, но същото не е съществено, още повече, че грешката е изцяло в полза на наказаното лице, тъй като му е наложена по-малка по размер санкция.

Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд правилно го е потвърдил.

Съдът намира за неоснователни и доводите за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в случая се касае за нарушение на фискалната отчетност, а установената разлика на паричните суми е значителна. От друга страна, видно е, че в конкретния случай, наложеното наказание и при условията на повторност, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай, след като касатора системно не изпълнява вменените му от закона задължения.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за

юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 214 от 16. 01. 2025 г. по НАХД № 12814 / 2024 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 147-ми състав.

ОСЪЖДА „ОМВ България” ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.